

§ 4, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

„Forsømmer dyrlægen sådan anmeldelse, eller efterkommer den, hvem politiet i henhold til foranførte bestemmelse har givet pålæg, ikke dette, ifalder den pågældende straf efter § 1, stk. 1.“

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

Det foreliggende lovforslag tilsigter et forbud imod kupering og en skærpelse af straffebestemmelserne i tilfælde af mishandling.

Medens den nuværende lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr med hensyn til kupering kun i § 2, a), foreskriver, at det er forbudt andre end dyrlæger at foretage kupering af heste, indeholder forslaget et almindeligt forbud mod kupering af halen på heste og en bestemmelse om, at kupering af halen på heste, hvor det af lægelige hensyn er påkrævet, ligesom hidtil kun må foretages af dyrlæger under bedøvelse, samt at kupering af øre og hale på hunde kun må foretages af dyrlæge under bedøvelse. Dog er det tilladt at foretage kupering af halen på hunde, der ikke er over 8 dage gamle, uden dyrlægehjælp, når kuperingen foretages under betryggende forhold, ligesom det også i disse tilfælde kan ske uden bedøvelse. Derimod gælder bestemmelsen ikke kupering af andre dyr, f. eks. får, for hvis vedkommende spørgsmålet om nødvendigheden af benyttelse af dyrlæge må afgøres efter de almindelige regler.

Spørgsmålet om forbud imod halekupering af heste, der allerede var fremme under rigsdagsbehandlingen angående loven i 1916, er senere gentagne gange blevet rejst. Kuperingsforbud findes allerede i de norske og svenske dyreværnslove. I Norge ubetinget. I Sverige med mulighed for dispensation ved kongelig anordning.

Begrundelsen for forbudet er hensynet til den utvivlsomme gene for dyret, ved at det berøves sit naturlige beskyttelsesmiddel imod fluer og andre insekter.

Der er igennem de senere år opstået en stemning, også indenfor hesteavlernes kreds, imod kuperinger, der bl. a. har lagt sig for dagen ved det stigende antal heste, der fremstilles ukuperede ved dyrskuer og kåringer, hvorhos de økonomiske hensyn, navnlig eksportinteresserne, der tidligere har været fremsat imod kuperingsforbud, nu ikke mere er tilstede.

Sidste punktum i § 2 er en gentagelse af tilsvarende bestemmelse i den nugældende lov, dog at forbudet udvides til foruden jernbanevogn og skib at omfatte lastautomobil og andet